

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima (spr.)
Sędziowie	SSA Tomasz Uściłko SSA Jacek Dunikowski
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Wioletty Legus

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2023 r.

sprawy **K. B. s. H.**

oskarżonego z art. 156§3 k.k.

z powodu apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 23 marca 2023 r., sygn. akt II K 147/22

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że łagodzi wymierzoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do lat 12 (dwunastu) i utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. 1.476 złotych w tym 276 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 111/23	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 marca 2023 roku, sygn. akt II K 147/22	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
oskarżyciel posiłkowy	
oskarżyciel prywatny	
obrońca	
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
inny	

1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo	

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W		

ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>1 2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:</p> <p>a) art. 170 § 1 pkt 2 kpk, poprzez oddalenie wniosków dowodowych obrońcy oskarżonego, tj.:</p> <p>ODPIS</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p>	

- o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. B. (funkcjonariusza KP D.) - bowiem okoliczności, które miałyby być udowodnione nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w sytuacji gdy świadek był pierwszą osobą rozpytującą świadka I. S. na okoliczności podawane przez nią o przebiegu zdarzenia oraz stanu zdrowia pokrzywdzonego, co mogłoby mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy,

o zwrócenie się do KP D. o nadesłanie informacji czy w okresie styczeń - marzec 2022 r. pokrzywdzony B. B. (1) zgłaszał policji kradzieżę telefonów lub pobicia oraz czy ujawniono osobę sprawcy -

bowiem okoliczności, które miałyby być

udowodnione nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w sytuacji gdy ustalone w ten sposób okoliczności mogłyby mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy;

b) art. 172kpkj poprzez zaniechanie przeprowadzenia konfrontacji oskarżonego K. B. ze świadkiem I. S., zgodnie ze złożonym przez obrońcę wnioskiem z dnia 2 stycznia 2023 r., w sytuacji gdy w sprawie niniejszej zachodzi wiele wątpliwości, a także sprzeczności pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonego, a zeznaniami świadka, co do przebiegu zdarzenia w nocy z 20 na 21 marca 2022 r., tj. co do sposobu zadawania przez oskarżonego ewentualnych uderzeń w

**kierunku B. B.
(1);**

**c) art. 350a
kpk a contrario,
poprzez
zaniechania
ponownego
wezwania na
rozprawę
świadka W. K.
(1) — bowiem
okoliczności,
które miałyby
zostać przez
niego
stwierdzone nie
są tak doniosłe,
aby konieczne
było
bezpośrednie
przesłuchanie
świadka na
rozprawie, w
sytuacji gdy
świadek odebrał
pierwsze
wezwanie, a więc
był świadomy
konieczności
stawiennictwa
przed tutejszym
Sądem, a mimo
wszystko nie
stawił się i
nie powiadomił o
przyczynie swej
nieobecności;**

**d) art. 7
kpk, poprzez
przekroczenie
granic
swobodnej oceny
dowodów i w
konsekwencji
dokonanie
dowolnej oceny
zgromadzonego
materiału**

**dowodowego,
poprzez:**

**- odmówienie
wiarygodności
wyjaśnieniom
oskarżonego, w
sytuacji gdy
wyjaśnienia te
korespondują z
resztą
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego,
pozostają spójne
i logiczne;
oskarżony w
sposób jasny
zrelacjonował
przebieg
zdarzenia z 20 na
21 marca 2022 r.,**

**- uznanie za
wiarygodne
zeznań świadka
I. S., w sytuacji
gdy świadek
wielokrotnie
zasłaniała się
niepamięcią lub
niewiedzą,
zwłaszcza w
zakresie
okoliczności
kluczowych
niniejszej
sprawy,**

**- wyciągnięcie
nielogicznych
wniosków ze
wstępnej opinii
sadowo-
lekarskiej oraz
ustnej
uzupełniającej
opinii biegłego z
zakresu**

**medycyny
sadowej,
polegających
m.in. na
przyjęciu, że
obrażenia ciała
opisane przez
biegłego, których
doznał B. B. (1),
zostały
spowodowane
przez
oskarżonego, w
sytuacji gdy z
okoliczności
sprawy nie
wynika, jakoby
to oskarżony
dopuścił się
zachowania,
które miałyby
skutkować
stwierdzonymi
obrażeniami;**

**błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
orzeczenia, który
mógł mieć wpływ
na jego treść,
poprzez
ustalenie, że :**

**a) kłótnia
pomiędzy
oskarżonym a
B. B. (1)
przerodziła się w
wymianę ciosów,
w sytuacji gdy
kłótnia ta
polegała na tym,
że oskarżony
próbował
odciągnąć B. B.
(1) od I. S., którą
zaatakował, po**

czym to B. B. (1) zaczął zadawać ciosy oskarżonemu,

b) kiedy B. B. (1) znalazł się na podłodze w wyniku zadawanych ciosów, oskarżony zaczął go kopać po ciele – po tułowi, brzuchu i głowie, w sytuacji gdy oskarżony nie zadawał pokrzywdzonemu ciosów innych niż w samoobronie, a wychodząc z mieszkania widział B. B. (1) w pozycji stojącej,

c) B. B. (1) leżąc prosił oskarżonego, by przestał zadawać mu ciosy, w sytuacji gdy to oskarżony leżąc wraz z B. B. (1) na podłodze bronił się, by ostatecznie wyswobodzić się i oddalić się od pokrzywdzonego,

d) atak ze strony oskarżonego na B. B. (1) trwał kilka minut, po czym oskarżony nie udzielił pomocy B. B. (1), w sytuacji gdy

	<p>oskarżony po wyswobodzeniu się z uścisku B. B. (1) oddalił się od niego i opuścił mieszkanie, nie dostrzegając jakoby pokrzywdzony potrzebował jakiegokolwiek pomocy,</p> <p>e) oskarżony wraz ze świadkiem I. S. nad ranem opuścił mieszkanie, w sytuacji gdy oskarżony wyszedł z mieszkania sam około godziny 9:00 rano, a świadek I. S. została w nim.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad 1</p> <p>Sąd Okręgowy słusznie oddalił wniosek obrońcy oskarżonego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań funkcjonariusza KP D. A. B.. Faktem jest, że A. B. rozmawiał z I. S. odnośnie okoliczności, w</p>			

jakich doszło do zgonu B. B. (1). Treść tej rozmowy znalazła odzwierciedlenie w sporządzonej przez A. B. notatce urzędowej.

Przesłuchiwanie A. B. na okoliczności co mówiła mu I. S. po przybyciu na miejsce zdarzenia Policji byłoby w gruncie rzeczy obejściem zakazu, o którym mowa w art. 174 k.p.k. Poza tym treść notatki urzędowej sporządzonej przez A. B. potwierdza to, co I. S. mówiła później w swoich zeznaniach.

Wynika z niej przede wszystkim, że K. B. bił pięścią po całym ciele B. B. (1), a gdy pokrzywdzony upadł, oskarżony kopał go całym ciele.

Również całkowicie słusznie Sad Okręgowy oddalił wniosek o zwrócenie się do KP Dobro Miasto o nadesłanie informacji, czy w

okresie styczeń
– marzec 2022
r. pokrzywdzony
zgłaszał Policji
kradzieże
telefonów lub
pobicia oraz czy
ujawniono
sprawcę. Gdyby
nawet było
prawdą, że
pokrzywdzony
zawiadamiał o
jakimś
przestępstwie, to
wcale nie
oznaczałoby to,
że tym, który go
pobił śmiertelnie,
był ten kto
wcześniej ukradł
mu telefon lub
go pobił. Nie ma
bowiem żadnych
dowodów na to,
że pokrzywdzony
w dniu 20 marca
2022 roku był
bity przez inną
niż oskarżony
osobę.

Absolutnie nie
można zgodzić
się z obrońcą,
że doszło do
naruszenia art.
172 k.p.k. Sąd
bynajmniej nie
był zobowiązany
do
przeprowadzenia
konfrontacji
oskarżonego i
świadka I. S..
Przepis ten nie
nakłada na
organy
prowadzące
postępowanie

**karne obowiązku
przeprowadzenia
konfrontacji w
celu wyjaśnienia
sprzeczności.**

**Poza tym
niezmiernie
rzadko
konfrontacja
pozwala
wyjaśnić
sprzeczności.**

**Zadaniem sądu
było natomiast
rozstrzygnięcie,
czy oskarżony
wyjaśniał
zgodnie z
prawdą, czy też
wiarygodne są
zeznania I. S..**

**Konfrontacja
tych dwóch osób
wcale nie
ułatwiłaby
dokonanie oceny
tych dowodów.**

**Odstąpienie od
bezpośredniego
przesłuchania
świadka W. K.
(2) nie miało
wpływu na treść
wyroku. W. K. (2)
nie był bowiem
świadkiem
naocznym
zdarzenia.**

**Zeznania tego
świadka nie były
na tyle doniosłe,
żeby konieczne
było
bezpośredniego
przesłuchanie na
rozprawie. W
zasadzie jedyną
istotną
okolicznością**

wynikającą z jego zeznań jest to, że I. S. dzwoniła do W. K. (2) mówiąc mu, że K. B. pobił B. B. (1).

Żadną miarą nie można zgodzić się z obrońcą, że Sąd pierwszej instancji ocenił dowody niezgodnie z określoną w art. 7 k.p.k. zasadą swobodnej oceny dowodów.

Przed wszystkim wyjaśnienia K. w toku postępowania nie były konsekwentne. Podawał on różne wersje zdarzenia. Będąc po raz pierwszy przesłuchiwany przyznał, że 20 marca 2022 roku był w mieszkaniu pokrzywdzonego, gdzie wraz z nim oraz z I. S. oraz nieznanym mu mężczyzną spożywał alkohol. Oskarżony twierdził jednakże stanowczo, że w trakcie tego spotkania nie kłócił się z B. B. (1), nie uderzał

go pięścią, nie kopał. Stwierdził też, że przed jego wyjściem pokrzywdzony nie miał na ciele żadnych widocznych obrażeń i nie mówił, że coś go boli. W trakcie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania stwierdził jedynie, że nie przyznaje się do winy. Po upływie czterech miesięcy będąc ponownie przesłuchiwany zmienił diametralnie swoje wyjaśnienia. Twierdził, że spożywał alkohol razem z B. B. (1) i I. S.. W trakcie tej libacji pokrzywdzony kłócił się z I. S.. W pewnym momencie B. S. wstał i uderzył I. S. ręką w twarz, a następnie zaczął ją dusić. Oskarżony dalej wyjaśnił, że krzyczał do B. B. (1), żeby ją puścił. Ponieważ to nie skutkowało podszedł do niego i zerwał mu rękę z szyi I. S.. Wtedy B. B. (1) rzucił się na

niego z pięściami.
Oskarżony dalej
wyjaśnił, że
zasłaniał się
przed ciosami
pokrzywdzonego,
ale ten chwycił
go za szyję i
obaj przewrócili
się na podłogę.
Pokrzywdzony
dalej go dusił.
Wówczas
próbował go
zrzucić z siebie,
uderzył go też
w udo. Gdy
udało mu się
go zrzucić,
pokrzywdzony
wstał i kazał mu
wynosić się z
jego mieszkania.
Oskarżony
stwierdził też,
że nie widział
obrażeń na ciele
pokrzywdzonego.
Na rozprawie
K. B. wyjaśnił
między innymi,
że rano pomiędzy
pokrzywdzonym
a I. S. wywiązała
się awantura. B.
B. (1) zaczął
dusić konkubinę.
Oskarżony
wyjaśnił, że
wówczas
próbował
odciągać go od I.
S..
Pokrzywdzony
próbował
okładać go
pięściami, przed
czym on się
bronił. W
pewnym

**momencie
przewrócili się.
Oskarżony
twierdził, że
wydostał się spod
pokrzywdzonego
i stanął w
przejściu z
pokoju do
kuchni.**

**Ta swoista
ewolucja
wyjaśnień
oskarżonego jest
znamienna.**

**Wbrew
twierdzeniom
obrońcy,
wyjaśnień K. B.
nie potwierdza
żaden dowód.**

**Podkreślić
należy, że z
protokołu
ogłędzin K. B.
nie wynika, aby
na jego ciele
widniały
jakkolwiek
obrażenia, które
mogłyby
potwierdzić jego
tezę, że został
zaatakowany
przez
pokrzywdzonego.**

**W
przeciwieństwie
do wyjaśnień
oskarżonego
zeznania Z. S. są
konsekwentne,
spójne i logiczne.
Była ona
trzykrotnie
przesłuchiwana
w śledztwie oraz
na rozprawie. Za**

każdym razem przedstawiała tę samą wersję zdarzenia.

Nieprawdą jest to, co podniósł obrońca, że wielokrotnie zasłaniała się niepamięcią.

Owszem pewnych okoliczności nie pamiętała, ale wynikało to z tego, że w czasie zdarzenia znajdowała się pod wpływem alkoholu. Wbrew też twierdzeniom obrońcy nie miała ona żadnego interesu, aby zeznawać tendencyjnie na niekorzyść K. B..

Nic nie wiadomo o jakimkolwiek jej zatargu z oskarżonym. Nie sposób też jest przyjąć, że obciążyła K. B., gdyż bała się, że poniesie odpowiedzialność karną za śmierć konkubenta. Nikt przecież nie uwierzyłby w to, że ważący 120 kilogramów pokrzywdzony nie był w stanie obronić się przed drobną kobietą, jaką jest I. S..

Zeznania I. S. znajdują potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej. Biegły ten stwierdził, że charakter, lokalizacja i rozległość stwierdzonych sekcyjnie obrażeń dowodzą działania innych osób. Tym samym wykluczona jest jedna z podawanych przez oskarżonego wersja, że pokrzywdzony doznał obrażeń na skutek przewrócenia się. Nadto biegły stwierdził, że obrażenia stwierdzone na twarzy są typowe dla uderzeń zadanych rękoma zaciśniętymi w pięści. Prawie symetryczne złamania wielu żeber i pęknięcie pęcherzyka żółciowego to wynik urazów o dużej sile. Takimi urazami mogły być kopnięcia zadawane od

*góry, kiedy
pokrzywdzony
leżał plecami
na podłożu. W
podobny sposób,
tj. w wyniku
kopnięć mogły
powstać
stłuczenia
powłok miękkich
kończyn górnych
i dolnych.*

*Wbrew
twierdzeniom
obrońcy biegły z
zakresu
medycyny
sądowej wcale
nie stwierdził
w swojej opinii,
że to oskarżony
spowodował
stwierdzone
podczas sekcji
zwłok obrażenia
pokrzywdzonego.
Zestawiając
jednakże opinię
biegłego z
zeznaniami I.
S. należy dojść
do wniosku, że
obrażenia te
zostały zadane
przez K. B. w
sposób opisany
przez I. S..
Jednocześnie
żadną miarą nie
można zgodzić
się z obrońcą, że
wcześniej
stwierdzone
schorzenia
pokrzywdzonego
mogły stać się
przyczyną jego
śmierci. Biegły
stanowczo*

stwierdził na podstawie wyników oględzin zewnętrznych i otwarcia zwłok, że przyczyną śmierci B. B. (1) była ostra niewydolność krążeniowo – oddechowa spowodowana obrażeniami brzucha z pęknięciem pęcherzyka żółciowego i krwotokiem do jamy otrzewnej ze współistniejącymi złamaniami licznych żeber.

Ad, 2

Sąd pierwszej instancji nie popełnił żadnego błędu w ustaleniach faktycznych.

Skoro uznał zasadnie, że zeznania I. S. są w pełni wiarygodne, to konsekwentnie na podstawie między innymi tego dowodu poczynił ustalenia faktyczne. Z kolei konsekwencją uznania za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego jest

**niemożność
czynienia ustaleń
faktycznych na
podstawie tego
dowodu. Jak już
wcześnie
wskazano,
dokonana przez
Sąd pierwszej
instancji ocena
tych dowodów
mieści się w
granicach
wyznaczonych
przez dyspozycję
art. 7 k.p.k.**

**Tym samym
uznając
wyjaśnienia K.
B. za
niewiarygodne
Sąd Okręgowy
prawidłowo
między innymi
ustalił, że kiedy
B. B. (1) znalazł
się na podłodze,
oskarżony zaczął
go kopać po
całym ciele oraz
że B. B. (1) leżąc
prosił
oskarżonego, by
przestał zadawać
mu ciosy, jak
też że oskarżony
po zadaniu wielu
ciosów nie
udzielił żadnej
pomocy
pokrzywdzonemu
oraz że opuścił
nad ranem
mieszkanie ze
świadkiem I. S..**

Wniosek

<p>zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu i w konsekwencji uchylenie punktów wyroku II i III jako bezpedmotowych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Oczywista bezzasadność zarzutów apelacyjnych determinowała nieuwzględnienie wniosków apelacyjnych. Dodać należy, że nie ziszcila się jakakolwiek przesłanka nakazująca uchylenie wyroku.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI</p>		

PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymano wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o winie.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Jak wskazano wcześniej Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił dowody a zwłaszcza zeznania I. S. i wyjaśnienia K. B.. Z zeznań I. S. znajdujących potwierdzenie w opinii biegłego z		

<p>zakresu medycyny sądowej niezbieżnie wynika, że to właśnie oskarżony pobił śmiertelnie pokrzywdzonego.</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Obniżono wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności do 12 lat</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Wymierzoną oskarżonemu karę 15 lat pozbawienia wolności należało uznać za rażąco surową. Nie można zgodzić się z Sądem pierwszej instancji, że nie było żadnych okoliczności łagodzących. Owszem jego zachowanie było bardzo karygodne, ale nie można było uznać, że chciał</p>		

czy też godził się na śmierć pokrzywdzonego. Co prawda znalazło to wyraz w przyjętej kwalifikacji prawnej, ale należało się zastanowić, czy zasługuje on na taką samą karę jak sprawca morderstwa. Nie można wykluczyć na podstawie zeznań I. S., że całe zajście zostało sprowokowane przez pokrzywdzonego. B. B. (2) niejednokrotnie negatywnie zachowywał się wobec swoje konkubiny. Oskarżony był wielokrotnie karany, ale nie za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia

1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do			

dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III i IV	O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono na podstawie §11 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 poz. 1800 ze zm.) oraz §4 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3	

**października
2016 r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z
urzędu (t.j. Dz. U.
z 2019 r. poz. 18).**

**Ponieważ
oskarżony
pozbawiony jest
obecnie
możliwości
zarobkowania
został on
stosownie do
treści art. 624 §1
k.p.k. zwolniony
od ponoszenia
kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze.**

7. PODPIS